

מוזיקה

איך עושה עץ?

דייב פיליפס עושה מוזיקה אבסטרקטית מהקלטות של רחשים ורעשים סביבתיים, וזה הופך אותו לפאנקיסט הכי גדול שייצא לכם להכיר בקרוב // אורי זר אביב

אך אלו מכם שיעזו להגיע להופעה שלו בלבונטין השבוע צפויים לחוות לא רק יוצר ייחודי של מוזיקה מאתגרת, אלא גם אמן שמאתגר את המוזיקה הקיימת. מה מרגש אותך ברעשים וצלילים שגורם לך להקליט אותם? "מפגש שהיה לי בתאילנד עם צלילי חרקים היה מבחינתי כמו התגלות. לא רק עקב היותי מוזיקאי, אלא גם כחובב מוזיקה וכאחד שנמצע במסע נצחי אחר טוהר הצליל. נתקלתי בצלילים האלו, שקיימים שם עבור עצמם, ובכל זאת זה השאיר בי רושם בל יתואר. בשבילי זוהי מוזיקה בצורתה הגבוהה והטהורה ביותר". מה הצליל הכי מזור שאי פעם יצא לך להקליט?

"אחת התופעות האקוסטיות הביזאריות ביותר שאי פעם חוויתי היתה של עץ מלא בפקעות וחלים שבוקעים מהן. לעומת זאת, חלק מה'מזרחות' שבמוזיקה יכולה להגיע דווקא מצלילים מאוד נפוצים ויומיומיים שאני מוציא מהקשר ואז מחזירים בקונטקסט אחר".

המופע שלך יכול לפעמים לגרום להרגשה של אי-נוחות קיצונית.

האם אתה מעוניין באינטראקציה שכזאת עם הקהל?

"אני לא רוצה לפגוע או לגרום לשוק, ממש לא! הכוונה שלי היא דווקא לרפא, ליידע, לחלוק את האמוציות שלי ואת מחשבותי. אני עושה את זה בדרך קתרטית, אני מדבר על נושאים שנוגעים לי ושרדושים שינוי או שיפור.

הגישה הזאת יכולה להיות מושווית לתהליך של ריפוי שמאניסטי שבו נוגעים בשורש הכאב לפני שמסלקים אותו. במילים אחרות, זה נעשה בשימוש בכוח, מה שנשמע לא ידידותי במיוחד, אני מודה, אבל בעידן של הפרעות קשב וסימולציות יתר של החושים, אני חושב שזה די יעיל".

יורד לך דם מהאף אחי. דייב פיליפס בפעולה

וההארדקור-Pאנק באופן היצירתי והקונסטרוקטיבי שבו הם גם מתמודדים עם תנאי הסביבה", הוא מסביר, "כמו גם גישת העשה זאת בעצמך, ומעבר לכל אלה היא התשוקה, שעבור הרבה אקטיביסטים היא כמו אוויר לנשימה".

"נויז ככלי ביטוי משתמש באותם הכוחות שבהם משתמשים האנדרגראונד-מטאל וההארדקור-Pאנק באופן היצירתי והקונסטרוקטיבי שבו הם גם מתמודדים עם תנאי הסביבה"

"?" הוא שמו של אחד משמונת האלבומים ששחרר פיליפס רק במהלך השנה החולפת ושיוצא בלייבל הנויז והאקספרימנטל הישראלי Heart & Crossbone. לא מעט מיצירותיו של פיליפס נשמעות כמו פסקול לסרט האימה הכי מחריד שעדיין לא נעשה. זוהי בהחלט לא הופעה לכל המשפחה.

דרך טובה לגשת לאמנות שלי". דייב פיליפס התפרסם לראשונה ב-1987 עם להקתו השווייצרית Fear Of God שנחשבת עד היום לחלוצה ב'ז'אנר הגריינדקור, לצד להקת כמו Napalm Death. הופעותיו החיות לאורך שנות התשעים עם להקת PK וקבוצת

האמנים Schimpfluch-Gruppe נחשבו למהפכניות וכמעט לא מוסריות ברמת הרדיקליות והוולגריות הוויזואלית שהן הציגו. לטענתו, יש קשר הדוק בין הנויז שהוא יוצר כיום למטאל ולי-Pאנק: "נויז ככלי ביטוי משתמש באותם הכוחות שבהם משתמשים האנדרגראונד-מטאל

הוא מקליט חרקים, רחשים וצלילים שמעולם לא החשבנו למוזיקליים, ואז משתמש בהם ככלי נגינה. קוראים לו דייב פיליפס והוא לא בדיק מוזיקאי מהסוג שכבר יצא לכם להכיר. למען האמת, זו לא תהיה הפתעה אם תחשבו שמה שפיליפס יוצר זו בכלל לא מוזיקה. מי שנחשב בקרב חוגי הנויז והאוונגרד האירופיים לסוג של גאון מטורף, דווקא כן חושב שמה שהוא יוצר זו מוזיקה ואפילו יש לו שם בשבילה:

"Psycho Acoustics" זהו תיאור או שם ז'אנר שאני אוהב להשתמש בו", הוא אומר. "כמו כל ז'אנר, הוא לא יותר מקטגוריה פשטנית שאינה משקפת את מורכבות העניין, אבל אני מוצא את השם יותר נכון מאשר 'אקספרימנטל' או 'נויז'. השם פשוט משלב את תופעת האקוסטיקה והאפקטים הפסיכיים אקטיביים שלה, ובאותו הזמן גם משאיר המון סימני שאלה, וזוהי

מוזיקה

דייב פיליפס, שישי, לבונטין 7, 20:00, 40 ש"ח.
יחממו: ספיישל אולימפיקס ודבידובסקי, אסף תג'ר, דרול ובחמוצק